

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 362—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 16 Μαΐου 1929

ΟΙ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Αί εκάστοτε Έλληνικαί Κυβερνήσεις, απ' ότου το νεότευκτον Έλβανικόν Κοράτος είδε το φώς δέν έπαυσαν νά τρεφούν φιλικά σχέσθματα πρός αυτό καί νά έπιδιώκουν την φίλιν του μέχρι του σημείου άκόμη του ν' άποδοκιμάση τώ 1914 ή τότε Κυβέρνησις Βενιζέλου καί αυτός ή Βασιλεύς Κωνσταντίνος τή έθνικώτα τον πανηπειρωτικόν κίνημα της Αυτόνομου Ηπειρου, έργον άρχικώς των πατριωτικωτάτων Ηπειρωτών Μητροπολιτών Σπυρίδωνος, τότε Κονίστης καί νυν Ιωαννίνων, έκ Ρουφίχας του Πωγωνίου, καί Βασιλείου τότε Αργυροκάστρου καί νυν Ηωγωνικης έκ Κάτω Αχμπόδου του Γεπελενίου καί του ήρωϊκωτάτου τέκνου της Κορείου Ηπειρου άντισυνταγματάρχου του Έλληνικού Στρατού άοιδίμου Δημητρίου Δούλη έκ Νιζίτσας τώ όποϊον έργον έπέστεψε δια της συμμετοχής του ή έκ έκαστεραιτού του Αργυροκάστρου πατρόθεν τε καί μητρόθεν κατχόμενος Γεώργιος Χρηστάκης Ζωγράφος, ή Ερσέδρος της Αυτόνομου Ηπειρου, κινήματος ή επίλογος υπήρξεν τώ έν Ιερεκύρα υπογραφέν ιστορικόν Πρωτοκόλλον της Ιερεκύρας παρά τε των ελληνίζουσίων της Έλβανικής Κυβερνήσεως άφ' ενός καί του είρημένου Γ. Χ. Ζωγράφου άφ' έτέρου, ή το ήρωτοκόλλου έθεσπίζετο ή πλήρης αυτόνομία, διοικητική με χωροφυλακήν έκ Βορειοηπειρωτών Χριστιανών καί μουσουλμάνων, με νυμάρχην Αργυροκάστρου καί έπάρχους Χριστιανούς έκκλησιαστική καί γλωσσική, είς την σήμερον τυραννομένην υπό της Τουρκαλβανίας διοικητικώς, έκκλησιαστικώς σχολικώς καί γλωσσικώς ελληνοποιήτων Βορείων Ηπειρωτών. Αλλά τώ Πρωτοκόλλου τούτο χαρκτηρισθέν κηρυχθώς ως έργον Κυβερνήσεως του έκδιωχθέντος πρώτου βασιλέως της Έλβανίας Βεϊ,

υπό των δεσχεθεισώνδημοκρατικών Κυβερνήσεων την βασιλικήν Κυβέρνησιν έμεινε καί μένει έκτοτε (1914 νεκρόν γράμμα, χάρις είς την κηρυπιστήν των Τουρκαλβανών καί περισσώτερον του έπί έτη διοικησαντος την νέαν Έλβανίαν Φεωδεπισκόπου Έλβανικου Φάν Νόλη, ή όποϊος, έν τούτοις, έσεδούθη την Έκκλησίαν, τή σχολεία καί την έλληνικήν γλώσσαν των Βορειοηπειρωτών Έλλήνων.

Ηροπρχακευχόμενου του κατ' τού Φανολικού Εκθεστώτος, έπαναστατικόν κίνηματος υπό των όπαθών του τότε Αχμέτ-μπεη Ζώγου, νυν δε Ζώγ Α. βασιλέως, μετέσχον μετά των Τουρκαλβανών καί οι Έλληνορθόδοξοι της Κορείου Ηπειρου καί μετ' αυτών καί όλόκληρος ή έλευθέρα Νάτις Ηπειρος, καί θυνάμεθα νά είπωμεν ότι τώ κίνημα αυτό είχε τον ένν πόδα είς τώ Βελιγράδι καί τον έτερον είς την Ιερεκύν, ή όποϊα είχε γένει τή γενικόν τότεκαταφύγοντωνσυμμετοχών Μπέηδων της Γουσκρικής (Κάτω Αλβανίας) καί πλείστον Έλληνορθόδοξων Βορειοηπειρωτών, φυγόντων την μένιν του Φάν Νόλη. Εκεί είδου σήμερον με πύον νόμισμα άχαριστίες πληρώνει ή πρώτη Αχμέτ-μπεης Ζώγου καί νυν Ζώγ Α. βασιλεύς των Αλβανών την πρόσ τού Έλβανίας ευγνωμοσύνην του, ή όποϊου τον έβουλήθησιν καί έκ Ιερεκύρας καί έκ Ιωαννίνων ή όπλων, πυρομαχικών καί χρημάτων άκόμη πρόσ έπιτυχία του κινήματος του.

Αί εκάστοτε Έλληνικαί Κυβερνήσεις, όπως είπον είς την αρχήν, του παρόντος άρθρου έπεδίωκον καί έπέδιώκουν άκόμη μέιν είλικρινή συνενόησιν μετά των Αλβανών, άλλ οι Αλβανοί, Τουρκαλβανοί, όντεςδέν δέχονταικάμ μίαν συνενόησιν, άφού καί τας έπισήμους συμβάσεις των μετά του Οικουμενικού Παιτριρχείου έξέσχισαν καί έποδοπάτησαν! Οι Έλληνες έπαιρουμέν νά λευκάνωμεν άράπην έπιδιόκιντες καί έπιζητούν ες συνενόησιν μετά των Τουρκαλβανών! Ηρ πει νά μάς όγί αχτή ή ιδέα πλέον! Άρσιν καί

αν πλύνωμεν τον άράπην δέν άσπρίζει καί μένει πάλιν άράπης μαύρος!

Η έν Κορυνθία έκδιδομένη έφημερίς «Γκαζέτα έκόρτσες» άποκαλύπτειθυμάσια τους τουρκαλβανικούς σκυπούς, γράφουσα είς τώ υπό χρονολογία 4 Μαΐου έ.ε. φύλλον της: «Έκκατιδιώκομεν την Έλληνικήν Έκκλησίαν, τή έλληνικήν σχολεία, καί την έλληνικήν γλώσσαν δια νά κόψωμεν την έλληνικήν έπιρροήν επί των Βορειοηπειρωτών».

Ηρέπει άναγκάως οι Έλληνες των τυραννομένων διοικητικώς, έκκλησιαστικώς, σχολικώς καί γλωσσικώς διαδιδόντων μυριάδων αδελφών μάς υπό των Τουρκαλβανών καί μερικών πρώην Ορθόδοξων Χριστιανών άθέων, τους όποιους άδελφούς μάς έχομεν καίθηκον ίερών νά υπερασπίσωμεν, καί θά ευρωμεν τώ τρόπου νά τους υπερασπίσωμεν. Είμεθα οι Έλληνες 8 εκατομμύρια καί οι Αλβανοί άνερχόνται είς 200 χιλιάδες έν όλω μετά των Έλληνορθόδοξων Έλλήνων, άνερχομένων είς 120 χιλιάδες καί των Μερδοιτών κλπ. Κοιθολικών Αλβανών, Αιγίνων, όττενες δέν είναι όλιγώτεροι των 130 χιλιάδων, καί ούτω λαχάρζουν οι Τουρκαλβανοί είς 2500 χιλιάδες μόνον! Ε! Διάβολε! Ό χρίσωμεν νά μάς έμπιξουν μετ' αούφτα Γουρκορδανίτες! Αούό δέν θά γένη που έ!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Τέως βουλευτής Ιωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ανεγνώσαμεν έπισταμένως την έκθεσιν του Δημάρχου Ιωαννίνων κ. Β. Πυρσιέλλας προς την Γενικήν Διοίκησιν, περί της γενομένης μεγάλης καταχρήσεως έν τώ Ταμείω του Δήμου, υπό του έν προφυλακισή ήδη καταχραστου ταμίου του, δι' ής έκ θέσεως ή κ. Δήμαρχος προσπαθεί νά βγί λάδι, άνευ ούδεμιάς ευσήνης, άλλ δέν τώ κατορθώνει. Η ευσήνη του κ. Δημάρχου καταβοά δια των ίδιων αυτου λόγων. Αλκοουάτα, δέν είχε λάβει κανέν μέτρον άφρασίης ή δημοτικής περιστάσεως! Εφ' όσον έγνωρίζε την άνώμαλον κατάστασιν του δημοτικού Ταμείου, έξ ύπαιτιότητος του έμπεισταμένου ταμία, διατί δέ έζήτησεν άμέσως την έπέ-

βασιν της προϊσταμένης Γενικής Διοικήσεως όπως προβή είς την εξέλεξιν του δημοτικού Ταμείου, όπως αυτή προέβη τελευταίως μόνη της ύφιογούσε; Πώς υπέγραψε πρωτόκολλον άναλαμβάνων τή καθήκοντα του Δημάρχου, έν τώ όποϊω άνεγράφοντο 5 έντοκα γραμμάτια των έκατον χιλιάδων, ένφ έν τώ Ταμείω υπήρχον μόνον 4;

Πώς επί τέλους δέν κατήγγειλε τον καταχρηστήν ταμίαν, όταν τον γελούσεν ότι είχε έμβάσει είς Αθήνας τας 50 χιλιάδας δραχμών είς τον υδραυλικόν μηχανικόν, τον έλθόντα δια την μελέτην της υδρεύσεως της πόλεως, καί επί τέλους έξομ λογηθέντα είς αυτόν (τον κ. Δήμαρχον) ό τι τας είχεν έξοδούσει, τας 50 χιλιάδας δραχμών δι' οικογενειακάς του άνάγκας; Τι μεγαλειτέραν άπόδειξιν ταύτης των καταχρήσεων του ταμίου έπεζητεί ή κ. Δήμαρχος;

Είς τώ προηγούμενον φύλλον μας έδημοσιεύσαμεν τηλεγράφημα, όπερ καί αυτός ή έπίσημος βενιζελικός «Κήρυξ» καθώς καί όλοι αι έγχώριοι έγχώριοι έρμημερίδες έδημοσίευσαν, καθ' ή Βενιζέλος ευρισκόμενος είς Μουστράν, την κοιτίδα των Παλαιολόγων, καί φιλοξενούμενος υπό του Προέδρου της Κοινοτήτος, όστις τώ ηγήθη έν προπόσει, ν' άνακτήση την Κωνσταντινούπολιν, άλήτησεν δια ή σημερινή Έλλάς δέν έπιδιώκει κατακτήσεις... κλπ. Τοιαύτη άπαρνήσις των ένδικων μας δικαιωμάτων επί της Κωνσταντινουπόλεως, από της κοιτίδος των Παλαιολόγων δέν είναι μόνον άντεθνική, άλλ καί βέβηλος, ως έκ του τόπου, όπόθεν έξιστομήθη. Ούτω, μετά την έσχώρησιν υπό του πολιτικού νικητού της 19 Αυγούστου καί της 21ης Απριλίου Βενιζέλου των Λωδεκανήσων είς την Ιταλίαν, καί της Βορείου Ηπειρου είς την Αλβανίαν, ήλθε καί ή σειρά της Κωνσταντινουπόλεως! Τώρα έρχετο ή σειρά της Κύπρου, άλλ άβωμάει μαρούτι. Οι Κύπριοι δέν είναι δέσμοι καί φημιμένοι υπό της Δουλειάς όπως οι Λωδεκανήσιοι, οι Βορειοηπειώτες καί οι Κωνσταντινοπολίται. Οι Κύπριοι είναι ίκανοί, αν ή Βενιζέλος άνη κάμμίαν έσχώρησιν της Νήσου των είς την Αγγλίαν, νά έστρατεύσονται είς Αθήνας καί ά τον πνίξουν!

Ο Δήμος Ιωαννίνων, του όποϊου όλόκληρα εκατομμύρια έκλειπεν έπί έτη ή έλλεικτος ταμίης Φ. Δάφλος, χάρις είς την έγγληματικήν βελτηρίαν καί έπιπολιότητα των άρμοδίων τους όποιους, βεβαίως, άρμοδίους ή άνακαλύψη ή άνάκρισις, όφείλει είς την Ηλεκτρονικήν Έταιρείαν δια τον φωτισμόν της πόλεως καί του δημαρχιακού Καταστήματος επί δύο μήνας ήμισυ καί πλέον εκατομμυρίων δραχμών. Τι νά πούμε;

Г. Е. РАДОН & М^о